

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) Komisja Europejska zostaje obciążona kosztami postępowania.
- 3) Republika Portugalska pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 161 z 19.6.2010.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 19 kwietnia 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Lietuvos Aukščiausiasis Teismas — Litwa) — F-Tex SIA przeciwko Lietuvos-Anglijos UAB „JadecLOUD-Vilma”

(Sprawa C-213/10) (¹)

(Współpraca sądowa w sprawach cywilnych — Rozporządzenie (WE) nr 1346/2000 — Artykuł 3 ust. 1 — Pojęcie powództwa, które łączy się z postępowaniem upadłościowym i jest z nim ściśle związane — Rozporządzenie (WE) nr 44/2001 — Artykuł 1 ust. 1 i art. 1 ust. 2 lit. b) — Pojęcie spraw cywilnych i handlowych — Powództwo wniesione na podstawie cesji przez syndyka jego prawa do zaskarżenia czynności prawnych upadłego)

(2012/C 165/04)

Język postępowania: litewski

Sąd krajowy

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: F-Tex SIA

Strona pozwana: Lietuvos-Anglijos UAB „JadecLOUD-Vilma”

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Lietuvos Aukščiausiasis Teismas — Wykładnia art. 3 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1346/2000 z dnia 29 maja 2000 r. w sprawie postępowania upadłościowego (Dz.U. L 160, s. 1), a także art. 1 ust. 2 lit. b) i art. 2 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. L 12, s. 1) — Jurysdykcja międzynarodowa dotycząca rozpoznania skargi pauliańskiej bezpośrednio i ściśle związanej z postępowaniem upadłościowym — Spór kompetencyjny między sądem prowadzącym postępowanie upadłościowe a sądem właściwym ze względu na siedzibę strony pozwanej — Skarga pauliańska wniesiona po wszczęciu postępowania upadłościowego przez jedynego wierzyciela spółki w upadłości w państwie członkowskim innym niż państwo, w którym toczy się postępowanie upadłościowe, której źródłem jest dokonana przez zarządcę na rzecz wierzyciela cesja wierzytelności spółki wobec osób trzecich

Sentencja

Wykładnia art. 1 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych należy dokonywać w ten sposób, że powództwo przeciwko osobie trzeciej wniesione przez powoda w oparciu o umowę cesji wierzytelności zawartą z syndykiem wyznaczonym w postępowaniu upadłościowym, której przedmiotem jest prawo do zaskarżenia czynności prawnej upadłego, jakie syndyk ten wywodzi z prawa krajowego, wchodzi w zakres pojęcia sprawy cywilnej i handlowej w rozumieniu tego przepisu

(¹) Dz.U. C 195 z 17.7.2010.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 19 kwietnia 2012 r. — Artegodan GmbH przeciwko Komisji Europejskiej, Republice Federalnej Niemiec

(Sprawa C-221/10 P) (¹)

(Odwołanie — Artykuł 288 akapit drugi WE — Odpowiedzialność pozaumowna Unii — Przesłanki — Wystarczająco istotne naruszenie normy prawnej przyznającej uprawnienia jednostkom — Decyzja dotycząca cofnięcia pozwoleń na dopuszczenie do obrotu stosowanych u ludzi produktów leczniczych zawierających amfepramon)

(2012/C 165/05)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Artegodan GmbH (przedstawiciel: U. Reese, Rechtsanwalt)

Pozostali uczestnicy postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: B. Stromsky i M. Heller, pełnomocnicy), Republika Federalna Niemiec

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) z dnia 3 marca 2010 r. w sprawie T-429/05 Artegodan przeciwko Komisji, na mocy którego Sąd oddalił skargę o odszkodowanie wniesioną na podstawie art. 235 WE i 288 akapit drugi WE, w której skarżąca domagała się naprawienia szkody poniesionej przez nią w wyniku wydania decyzji Komisji C(2000) 453 z dnia 9 marca 2000 r. w sprawie cofnięcia pozwoleń na dopuszczenie do obrotu środków leczniczych stosowanych u ludzi zawierających amfepramon — Naruszenie art. 288 akapit drugi WE — Błędna ocena kryteriów stwierdzenia wystarczająco istotnego naruszenia prawa Unii

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.